

ANUL I: 1925-1926.

Nr. 12: Marți 2 Martie

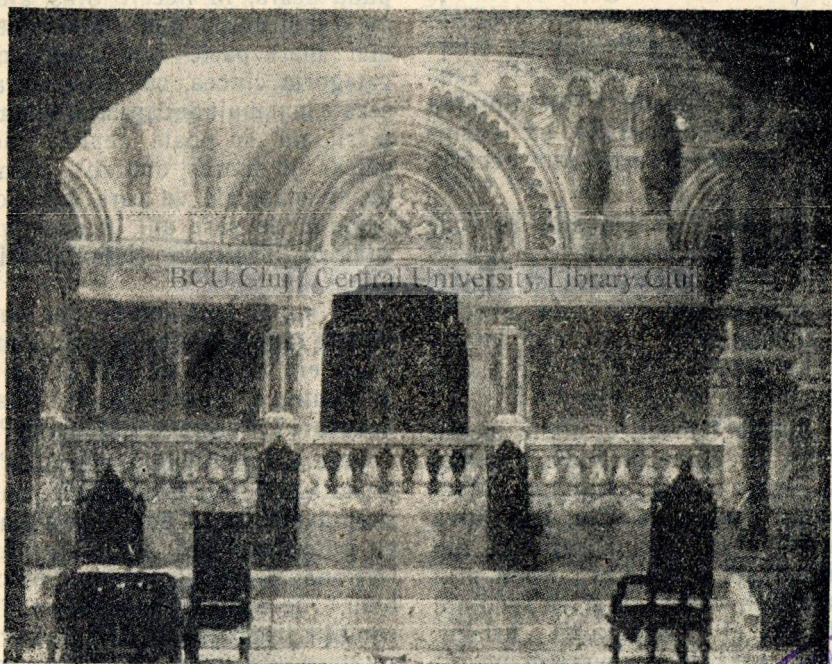
TEATRUL

Apare în fiecare Marți
Un exemplar 10 Lei

REDACTOR:
ALEXANDRU HODOȘ

Redacția și administrația
Cluj, Piața Cuza Vodă 16

„RUY-BLAS“ LA TEATRUL NAȚIONAL DIN CLUJ

Decorul primului act. — Palatul regelui Spaniei

TEATRUL NAȚIONAL DIN CLUJ: Marți 2 Martie: „**Antonia**“ (premieră);
Sâmbătă: 7 Martie: „**Antonia**“; Du-
minecă 8 Martie: „**Controlorul vagoanelor de dormit**“ (matineu); Marți 9
Martie: „**Frumoasa aventură**“ (premieră)

TURNEELE PROVINCIALE

Pe vremea lui William Shakespeare, care, cași Molière, era interpretul favorit al propriilor sale opere dramatice, regizorii nu-și băteau capul prea mult cu problema decorurilor. Se zice, că toată mașinăria complicată de astăzi, adeseaori făcătoare de minuni, se rezumă la ... o bucată de cretă albă. Intr'un colț al scenei, cu câteva clipe înainte de a se da la o parte cortina, o mână expertă agăța o tăbliță neagră, pe care un excelent calligraf avusese grije să scrie citeț: „Castelul din Windsor,“ sau: „Un loc pustiu.“ Inchipuirea spectatorului trebuie să completeze opera artistului decorator...

De-atunci, suntem siliți să recunoaștem, s'au făcut unele progrese. Iată pentru ce publicul de astăzi e mai exigent și cere evocări mai sugestive. Poate nici imaginația acestui veac nu mai e atât de puternică ca altădată!

Aceste reflexii, și altele, ne-au venit în minte deunăzi, asistând la reprezentăția tragediei „Macbeth,“ jucată la Cluj de câțiva artiști ai Teatrului Național din București, porniți în turneu prin țară sub ocrotirea și cu sprijinul dărnac al ministerului Artelor. N'am vrea să descurajăm pe nimeni. Cunoaștem greutatea de tot soiul, pe cari le întâmpină la fiecare pas simpaticii drumeți ai Thaliei. Ele sunt fatal legate de asemenea întreprinderi incommode. Apreciem, mai cu seamă, talentul incontestabil, de o aspră masivitate, al dlui G. Ciprian, pe care l'am admirat nu odată

în rolurile unde puternicul său temperament îl face inimitabil. Dar tocmai pentru acest motiv, știind bine că nu știrbim întru nimic zestrea însușirilor sale artistice, se cade să vorbim deschis.

Felul cum trupa Teatrului Național din București a jucat pe „Macbeth“ la Cluj a însemnat un adevărat dezastru. Cu o figurație adunată de dimineață până seara, în fiecare oraș alta, cu o distribuție înjghebată în cea mai mare parte din actori de categoria cincea, cu decoruri așezate mai mult de capriciul întâmplării, nu se poate realiza nici măcar un succes onorabil, demn de spectacolele cu care sunt obișnuiți, de șase ani încoace, vizitatorii Teatrului Național din Cluj.

Cu multă amărăciune, dar fără pic de răutate, ne întrebăm: Pentru ce era nevoie de atât deranj? Și pentru ce, numai decât, Shakespeare? Pentru ce „Macbeth“?

Judecata publicului nostru s'a cristalizat într'o formulă de bun simț elementar: Când ni s'a dat, cu puterile proprii ale Teatrului Național din Cluj, acelaș „Macbeth,“ de acelaș Shakespeare, în condiții ireproșabile de montare și interpretare, când s'a cheltuit aci atâta trudă și s'a făcut un lucru atât de frumos, nu e cel puțin de prisos să se pună în mișcare o trupă întreagă din Capitală și să se tipărească afișe așa de mari, pentru a se mai juca odată, în condițiuni neasemănat inferioare, o piesă pe care am mai văzut-o? Și, dacă era vorba să se facă un

turneu prin Ardeal cu geniala tragedie a lui Shakespeare, pentru să nu pornească la drum trupa Teatrul Național din Cluj, care a înscenat un „Macbeth” incomparabil mai bun decât acela improvizat cu actorii recrutați în pripă la București?

Sunt întrebări pentru cari nu se găsește răspuns. De aceea am dori, simplu de tot, ca ceea ce se trimite provinciei, din Capitală, să fie totdeauna *mai bun* decât ceea ce poate să facă provincia însăși la ea acasă. Altfel Capitala nu-iș mai îndeplinește rolul ei de îndrumătoare culturală. Și acest rol *trebuie* să-l aibe!

ALEXANDRU HODOȘ

ARTISTELE NOASTRE

Desen de d. Drăgulescu

D-na JEANA POPOVICI-VOINA

ELENA TEODORINI

O mare artistă a noastră, care a purtat dincolo de hotare, pe sclipitoarele aripi ale celebrității numele de român, s'a stins zilele trecute la București. Elena Teodorini, strălucita pasăre călătoare, și-a luat zborul acum o jumătate de veac de sub cerul limpede al României, fermecând lumea întreagă cu glasul ei minunat și cu marele-i talent pentru drama muzicală. În scurtă vreme numele ei a ajuns la o faimă mondială, și Elena Teodorini a mers din triumf în triumf.

Acum câțiva ani pasărea ostentită s'a întors la cuibul ei, unde avea să rămână pentru totdeauna. Opera Română s'a întemeiat prea târziu, pentruca Elena Teodorini să-i mai închine puterea artei sale minunate. Fermecătoarea primadonă era acum o bună bătrână. Glasul ei, în claritatea căruia se mai oglindea încă cristalul de odinioară, nu mai putea înfrunta rasonanța unei săli de spectacol.

Dar aceasta nu însemnează, că Elena Teodorini se gândea la odihnă. Ceruse o catedră la Conservatorul din București, ministerul Artelor să grăbise să i-o dea, nu numai ca un omagiu pentru trecut, ci pentru neîntrecutele calități de profesoară ale vestitei cântărețe de altădată.

Moartea a răpit-o din mijlocul amintirilor în care trăia, și bunul pământ al României o va primi la sânul lui...

— Viitoarea premieră a Teatrului Național din București va fi noua comedie a dlui Liviu Rebreanu „Apostolii”. Piesa e pusă în scenă de d. V. Enescu.

PREMIERELE BUCUREȘTENE

TEATRUL REGINA MARIA : „Doctorul Knock“, comedie în 3 acte de Jules Romain, tradus de dl Ion Minulescu.

Celebra comedie a lui Jules Romain: „Doctorul Knock“, cel care a repurtat la Paris triumful marilor evenimente de artă, a întâmpinat la București o deconcertantă primire. De altfel, nicăeri „Knock“ n'a mai cunoscut succesul consfințit la Paris de trei ani de reprezentări în șir. O precizare e deci necesară: Sunt doi „doctori Knock“. E unul al lui Jules Romain, și e altul a lui Jovet, care l'a creat l'a și montat la Paris.

Pentru cei care am cunoscut pe „Doctorul Knock“ din lectură, înainte de a o vedea în orice redare scenică, piesa lui Romain rămâne o excelentă lucrare plină de spirit și de savoare, o șarje de vervă, departe însă de acel substrat de adâncă psihologie, care să dea piesei grandoarea unei opere filosofice.

Eroul e netăgăduit un șarlatan. O spun antecedentele lui, o mărturisește aproape el însuși, când își destăinuiește cinic planurile de îmbogățire; o afirmă continua lui preocupare de câștig. „Triumful medicinei“ e o ironie.

Natural, Romain e prea fin și prea artist pentru a sfârși comedia după clișeul melodramatic al demascării și pedepsirii șarlatanului. El preferă un alt sfârșit. Knock a pus atâta convingere în infamia lui, a trăit atât de adânc în continua preocupare a șarlataniei lui încât sfârșește prin a cădea în propria sa cursă, sfârșește prin a se sugestiona singur de propriile-i sugestii. E un des-

nodământ de o moralitate sezi-santă, de o valoare artistică remarcabilă.

Acest desnodământ impune ca piesa lui Romain să nu fie tratată în farsă, în bufonadă ieftină, nici chiar în ritmul comediei mollierești unde tipul doctorului șarlatan e o veche cunoștință.

Artistul parisian care a creat pe Knock a introdus desigur o notă diabolică de misticism pasional, o contribuție personală, care a dat piesei un prestigiu pe care nu-l poate da lectura. Adăugați la aceasta și originalitatea excentrică a decorului primului act, pentru a explica succesul fără egal al „Doctorului Knock“ la Paris.

La București ca și aiurea succesului Knock a fost redus la justele proporții. D. V. Maximilian, înțelegând obligația de a nu reduce comedia la farsă, a redat pe Knock cu mijloace de comediant cu excelente resurse. S'a ținut în linia sobră a humorului sec, a învăluit personagiul de un dublos mister, fără a insista prea mult asupra unui diabolic care nu-i propriu șarlatanului medic.

Remarcăm creația inteligentă, detaliată în nuanțe minunate a dnei Marietta Sadoveanu. E un temperament rar de comediană fină și subtilă, care se afirmă temeinic. Un prețios element în teatrul nou, în arta dramatică unde subtilizarea, teatralizarea interpretativă, indică actorii viitorului.

V. T.

TEATRUL NAȚIONAL

SOCIETATEA DRAMATICĂ

Antonia

Gomedie în 3 acte 4 tablouri de *Menyhért Lengyel*.

Distribuția:

<i>Fáncsy Vince</i>	D-l N. Voicu
<i>Antonia, soția lui</i>	D-na Olimpia Bârsan
<i>Piri</i>	„ Jeana Vopovici-Voina
<i>Kovács Béla</i>	D-l Mișu Ștefănescu
<i>Reginald Harris Barker</i>	„ Dem. Psatta
<i>Tamásy Gyuri</i>	„ Conșt. Simionescu
<i>Lia</i>	D-na M. Miriam-Apostol
<i>Marcşa</i>	„ Nat. Ștefănescu
<i>Richárd</i>	D-l I. Vanciu
<i>Agentul de bursă</i>	„ G. Potcoavă
<i>Soția lui</i>	D-ra M. Borsa
<i>Șeful tarafului</i>	D-l Kőrösy Dudus
<i>Bucătăreasa</i>	D-ra Tantzî Petrescu
<i>Servitoarea</i>	D-na Lelica Bănușiu
<i>Grădinarul</i>	D-l V. Mardare

Diracția de scenă Dl Zaharia Bârsan

MELHIOR (MENYHÉRT) LENGYEL e unul dintre cei mai talentați reprezentanți ai literaturii maghiare moderne. Autor dramatic foarte cunoscut, cu puternice însușiri scenice, Lengyel a avut parte de numeroase succese, atât la Budapesta cât și în străinătate. Cunoscuta sa piesă: „Taifun”, care s'a jucat și la noi, a fost reprezentată în toate centrele mari ale Europei. La Paris, ea a fost interpretată de compatriotul nostru de Max, mort de curând. Publicul românesc a văzut jucându-se la București și o comedie de Lengyel: „Țarina”, unde dna Lucia Sturdza Bulandra a avut o reușită creație în rolul Ecaterinei a II a. „Antonia” e prima lucrare a lui Lengyel, d'ntre cele reprezentate în România, care se petrece într'un mediu unghuresc.

ANTONIA

— Subiectul piesei —

După o strălucită carieră de plăceri și de petreceri zgomotoase, Antonia, o frumusețe celebră a vieții de noapte din Budapesta, s'a retras în liniștitul adăpost al unei localități din provincie, unde, alături de soțul ei, are prilejul să guste din fericirea modestă a unui cămin ocrotitor: o fericire pe care n'o cunoscuse până atunci.

Antonia e mulțumită de calea pe care a ales-o, și nimic n'o face să regrete vremea de altădată. Aproape nici nu se mai gândește la ea.

Dar, într'o zi, trecutul vine și-i bate la ușă. Cu o adiere de parfum turburător vine s'o cheme din nou în vârtejul Capitalei.

D-na OLIMPIA BÂRSAN

DI DIM. PSATTA

Dintr'un automobil, oferit cu gentilețe de o bună prietenă, coboară, plină de eleganță și de grație, nepoata Antoniei, Piri, care vine să ceară mătușei sale un serviciu foarte ademenitor.

Budapesta a rămas aceeaș de odinioară, cu aceeaș restaurante scilicitoare, cu aceeaș muzică ametoare, cu aceeaș veselie nocturnă. O singură notă nouă în pasionata Metropolă: străinii. Sunt de toate neamurile, și toți sunt bogați. Piri, care e îndrăgostită de unul din aceștia, englezul Reginald Harris Barker, îi cere Antoniei să facă un sacrificiu, să vină la Budapesta, și să-i ajute să cucerească inima interesantului anglo-saxon.

Antonia ezită, propunerea i se pare deplasată, dar în cele din

D na JEANA POPOVICI-VOINA

decât un pas spre a se reîntoarce pentru totdeauna în lumea pe care o părăsise.

O luptă se dă în sufletul ei, amăgitoarea chemare a Capitalei caută s'o amețească, dar Antonia, în cele din urmă, triumfă asupra ispitei și se reîntoarce la căminul său.

În al treilea act o regăsim aci, în liniștea senină a provinciei, de unde n'ar fi trebuit să p'cece, și unde rămâne pentru totdeauna, înțelegând, că adevărata fericire e aceea pe care o găsisse lângă soțul ei. Acesta iartă scurta evadare a Antoniei și lucrurile intră în făgașul lor firesc.

urmă primește. Ea pleacă, lăsând câteva rânduri, o explicație banală, bărbatului ei, care lipsea de acasă.

În actul al doilea suntem la Budapesta, în mediul unde Antonia a trăit atâția ani. Ea își regăsește aici pe mulți din prietenii săi de odinioară, și, în cântece și jocuri, începe să fie prinsă din nou în mrejile existenței sale de atunci. Face cunoștință cu Reginald Harris Barker, dar acesta, în loc să cadă la picioarele lui Piri grație intervenției Antoniei, nu se mai gândește la nepoată și se amorezează de-a binelea de mătușe.

Antonia se găsește astfel, din nou, la o răscruce primejdioasă. Simte bine, că mulțumirea ei tihnită de soție credincioasă e amenințată, și că n'are de făcut

DI MIȘU ȘTEFĂNESCU

Lustre de masă și noptiere, dela cele mai simple până la cele mai luxoase.

Mașini electrice pentru călcat și încălzit, cu accesorii pentru reparații.

Becuri electrice, toate mărimile, se găsesc în depozit en-gros și en-detail.

La Magazinul de Candelabre pentru Ardeal S. A.
CLUJ, Calea Regele Ferdinand 11.

Citii

“Cultura Poporului”

Cea mai răspândită foaie săptămânală din țară scrisă de distinși scriitori.

DIRECTOR: General N. Petala. **Prim-redactor** Const. Cehan Racoviță
Redacția și Administrația: CLUJ, Str. N. Iorga 6

SEGESVARI & Co.

CALEA VICTORIEI, 10

Cel mai mare depozit de vâpsele,
lacuri și articole chimice

EN-GROS ȘI EN-DETAIL

MARELE MAGAZIN

LUCA P. NICULESCU

SUCURSALA CLUJ, STRADA REGELE FERDINAND

Se găsește bogat asortiment de manufactură, raion special pentru mătăsuri, stofe bărbățești și pentru dame, raion special pentru olandă de trusouri, etc.

VANZARE EN-GROS ȘI EN-DETAIL

CRONICA DRAMATICĂ

Papa Lebonnard, dramă în 4 acte de Jean Aicard

Autorul lui „Papa Lebonnard“, poetul Jean Aicard, n'a fost un talent literar excepțional. Scrierile sale dramatice, mai cu seamă, nu i-au hărăzit un loc de frunte în repertoriul teatrului francez contemporan, căruia el nu i-a lăsat moștenire decât această îndușoșătoare dramă familiară, pusă în valoarea ei adevărată, pentru întâia oară, de jocul covârșitor al marelui actor Ermette Novelli. Cu toate acestea, cași Félix d'Arvers cu celebrul său sonet, Jean Aicard a isbutit să se ridice odată de-asupra propriei sale mediocrități, dând o operă într'adevăr nepieritoare.

„Papa Lebonnard“ e un încântător poem închinat bunătății de suflet.

Nu ni se spun prea multe lucruri despre acest d. Lebonnard, care a fost pe vremuri, după cât se pare, un harnic ciasornicar. Insușirile sale profesionale, la cari s'au adăugat și unele împrejurări favorabile, l'au ajutat să strângă o avere frumoasă. E un bătrân burghez de treabă, cu idei morale limpezi și sănătoase, care iubește pe toți oamenii muncitori și onești, și care par'că ar avea o veche răfuială cu nobilii trândavi și risipitori.

Din nefericire, unicul băiat al lui Lebonnard seamănă mai mult cu aceștia din urmă. Și nu e numai o întâmplare: Robert Lebonnard, fiul, e în realitate fructul vinovat al unui vechi adulter, pe care Lebonnard nu l'a descoperit decât după moartea a-

mantului soției sale. Timp, de douăzeci de ani, Lebonnard a păstrat în sufletul lui acest groaznic secret.

Dar iată, că după douăzeci de ani neînțelegerea izbucnește. Lebonnard are o fată, sânge din sângele lui, pe care vrea s'o mărite cu un băiat de ispravă. Acesta are un singur defect: e un bastard. Doamna Lebonnard, care visează numai înrudiri alese, se opune. Băiatul ei îi vine în ajutor, și, fără să-și dea seama, împinge atât de departe lucrurile, încât Lebonnard, ca să scape fericirea aceleia care e *cu adevărat* fiica lui, dă pe față secretul ținut subț peceși douăzeci de ani.

Tot ceea ce răbdarea lui clădise în tăcere, cu atâta grijă, se prăbușește într'o clipă. Robert vrea să plece, pocăit și rușinat. Bunătatea lui Lebonnard iese însă triumfătoare. Peste toate rănilor deschise el toarnă balsamul minunat al iertării...

D. Zaharia Bârsan a jucat rolul covârșitor al lui Lebonnard, care e centrul de greutate al întregii drame, cu mijloacele unui artist de renume mondial. Rând pe rând glumeț și senin, încăpățânat și violent, privind propria sa nenorocire cu blândețe stoică, dar cu revoltă copleșitoare când e la mijloc viața unicei ființe pe care o adoră, Lebonnard al dlui Zaharia Bârsan a fost o minune de compoziție veridică. Sala l'a urmărit, vrăjită, izbucnind în furtunoase aplauze, de o fierbinte

spontaneitate, după marea scenă a actului al treilea. Demult n'am văzut un actor realizând lucruri atât de frumoase cu mai puțină artificialitate.

Restul interpretării, în frunte cu dnele Aura Fotino și Jeana Popovici-Voina, cu dnii D. Psata, N. Dimitriu și C. Potcoavă, a fost la înălțimea spectacolului. O mențiune specială pentru d. Potoroacă deoarece, aproape debutant fiind, a susținut rolul tânărului Robert cu destulă eleganță în primele acte, și cu multă căldură în durerosele scene finale.

Cronicarul „Teatrului“

E C O U R I

Regele dansatorilor.

Furia dansului (cași aceea a părului tălat) nu se va așprăvi curând. Se dansează la baluri, se dansează în familie, se dansează la cafenea. Deocamdată numai la înmormântări nu se dansează. Cu timpul însă, nu se știe... Holteii mai în vârstă dansează valsul în figuri. Tinerii moderni dansează numai schimmy. Oamenii politici preferă cadrulul!

Nimeni nu l'a întrecut însă pe d. Charles Nicolas, vestitul dansator francez, care a dansat cinci zile în șir. Nu-i de crezut, dar experiența s'a făcut. Găsind amatori de pariuri, d. Charles Nicolas a încercat să danseze fără întrerupere timp de 130 ore. S'au găsit firește destui ca să parieze *pro* și *contra* dansatorului. Acesta a dansat 125 ore numai. Recordul de 130 ore l'a amânat pentru altădată.

Ca titlu de curiozitate trebuie să însemnăm, că în timp de 125

ore Charles Nicolas a dansat cu 278 domnișoare, având șase orchestre... cu schimbul.

Dansatorul parizian e în vârstă de treizeci și nouă de ani și cântărește o sută și patru kilograme. A declarat că nu se hrănește decât cu lapte și ouă. Mâncând carne ar putea muri în timpul dansului, după douăzeci de ore.

O comedie fără sfârșit...

Așa ar putea să fie intitulată noua comedie, care se repetă de vreo lună de zile pe scena teatrului „Mathurins“ din Paris. Comedia a fost scrisă de d. Tristan Bernard în colaborare cu d. André Picard. Sau, mai exact, a fost scrisă de acesta și ar trebui să fie sfârșită de d. Tristan Bernard, celebrul autor dramatic și humorist parizian.

Dar, iată ce se întâmplă:

Tristan Bernard asistă în fiecare zi la fiecare repetiție. Și pentru că mâna maestrului n'a stăruit prea mult asupra subiectului, aceasta determină pe Tristan Bernard să adauge mereu replici de spirit și să modifice situațiile comediei.

Cum această operație amuză grozav pe actori și pe actrițe, operația „complectării“ piesei durează cam de mult. (Tristan Bernard are obiceiul de a povesti totdeauna două sau trei anecdote în legătură cu un fapt.)

Se pare că plesa nu va fi jucată decât pentru amuzamentul interpreților. Dealtfel faptul nu supără întru nimic pe Tristan Bernard, care din această situație — se zice — va extrage un subiect pentru o viitoare comedie pe care o va scrie de data aceasta singur.

INFORMA

— Viitoarea premieră
trului Național din Cluj
„Frumoasa aventură“, delicioasă
comedie a triumviratului : de Flers,
Căllavet și Rey, care a fost re-
lucată nu demult, la Paris, cu un
răsunător succes. În cele două
roluri principale vor apare dna
Jeana Popovici Voina și dl Mi-
hăilescu Brăila. Restul distribu-
ției e admirabil completat cu
dna Aura Fotino, dl Al Ghiberi-
con, etc. etc.

— Pe scena Teatrului Națio-
nal din Cluj se repetă în fiecare
zi cu mare râvnă, celebra come-
die de Victorien Sardou și Emil
Moreau : „Madame Sans Gêne“
Direcția de scenă o are dl Sică
Alexandrescu. În rolul marelui
Lefebvre, fosta spălătoreasă a lui
Napoleon, va apare excelența noas-
tră comediantă, dna Olimpia Băr-
san, dela care e de așteptat o
adevărată creație. Rolul lui Na-
poleon va fi interpretat de dl N.
Voicu, a cărui mască reușită va
stârni admirație. În ceea ce pri-
vește decorurile și costumele, a-
duse special dela Paris, vor fi o
adevărată surpriză pentru specta-
tori. „Madame Sans Gêne“ se va
juca, deci, și la noi cu tot fastul ne-
cesar.

— Un tânăr artist al Teatrului
Național din Cluj, dl V. Mardare,
a prezentat dlui Zăharia Bărsan,
pentru a fi supusă aprecierii comi-
tetului de lectură, o comedie
originală intitulată : „O zi cu
ghinion“. Sunt foarte multe proba-
bilități, ca lucrarea norocosului
debutant să fie acceptată.

de publicul nostru, a plecat în
tr-o călătorie de studiu în Italia,
de unde se va întoarce spre sfâr-
șitul stagiunii.

— E foarte probabil, ca ma-
rea noastră artistă Marioara Ven-
tuea să dea câteva reprezentații
și la Cluj.

— Talenta cântăreață, dșoara
Viorica Ursuleac, o româncă din
Bucovina, a obținut mari succese
la Opera din Frankfurt, fiind lău-
dată de toate ziarele germane.
A debutat în Elisabeta din „Tan-
nhäuser“, și a fost cu deosebire
apreciată în Mimi din „Boema“.

— Opera Română din Bucu-
rești va reprezenta în actuala ei
stagiune celebra operă a lui
Richard Strauss : „Salomea“, cu
dșoara Florica Cristoforeanu în
rolul titular.

— Opera Română din Cluj va
avea în scurtă vreme, ca oaspe,
pe tenorul Emanuel Giletta, dela
Opera Română din București.

— Pe scena teatrului „Regina
Maria“ din Capitală se repetă
în momentul de față : „Procesul
altuia“, o piesă nouă de dl Paul
Prodan, cronicarul dramatic al
ziarului „Viitorul“. Rolurile prin-
cipale sunt interpretate de dl
Gh. Storin, V. Maximilian, și
dșoara Maria Mohor, o tânără
artistă despre care se vorbește mult
bine. Premiera va fi la 10 Martie.

ESCU

ARIA 16

... AUTOMOBILE

Cauciucuri, Michelin Cable, Continental Cord
Accesorii și piese de schimb

Expoziție permanentă de automobile:

Buick — Citroën — Oldsmobil

TELEFON No. 7-63

„AU PRINTEMPS“ (Fost Missir)

Cluj, Str. Memorandului No. 11

Cel mai bine asortat magazin cu articole de mode.

Stofe, Mătăsuri, Lameuri, Pluș „Silskin“, Pânzărie,
Stofe pentru mobile, Draperii, Covoare și Linoleum

Prețurile cele mai convenabile!

IULIU MUȘA & Co.

Coafor de dame CLUJ, Str. Memorandului No. 10

Execută lucrări de artă în această
branșă. — Specialist în coafuri
de dame, lucrări de păr. —
Vopsește părul în orice culoare,
garantând durabilitatea.

L'ORÉAL culorile: noir, brun châtain
foncé, châtain, châtain clair, blond
cendre, blond doré, blond, blond
clair, vénétien rouge, vénétien clair.
Acestea se găsesc în praf și fluid

SIMION NIRENDFELD

Mare deposit de cherestea pentru
construcții și materiale similare

CLUJ, CALEA DOROBANȚILOR No. 9